

[Lilli Gyldenkilde]

I lighed med tidligere ordførere, der har sagt, at de egentlig ikke rigtig kan overskue det her foreslåede, må jeg sige, at det kan jeg sådan set heller ikke, for jeg kan ikke se, at det ville hjælpe på noget som helst. Jeg kan ikke begribe, at faddere skal have en førsteplads her. Jeg har egentlig en fornemmelse af, at lovforslaget egner sig bedre til himlen end til os her på jorden, så vi må afvise det.

**Tove Jørgensen (DKP):**

Fra DKPs side mener vi ikke, at man skal blande kirke og stat sammen, så vi kan ikke gå ind for det foreliggende lovforslag. For øvrigt mener vi ikke, det er praktisk realiserbart, men det er der jo flere andre ordførere der har været inde på.

**Alice Hedegaard (DR):**

Heldigvis er det sjældent, at begge forældre dør fra umyndige børn. Yngre mennesker har nok ikke denne mulighed i tankerne, og det gør, at de ikke sikrer, hvem der eventuelt skal være deres børns værge. Mange vil sikkert, når de hører om en sådan tragisk hændelse, drøfte at få truffet beslutning om en værge, men får det bare ikke gjort, netop fordi man ikke regner med, at det kan overgå én selv.

Det vil nok blive svært at få familie og venner til at være faddere, hvis det indebærer risiko for det ansvar, det er at blive værge. Jeg tror ikke, forslaget, som det foreligger, kan realiseres, men at vi må prøve på at få forældre til selv at få ordnet dette problem som hidtil.

**Inger Stilling Pedersen (KrF):**

Man kan jo ikke sige, at ordførerne var positivt indstillet over for dette lovforslag. Det kan jeg heller ikke sige at vi havde forventet, for jeg tror, at der i de ting, der er kommet frem, ligger en hel del misforståelser. Tanken har været, og det står jo også meget klart, at det fortsat skal være som nu, at forældrene kan bestemme, hvem der skal være værge. Men vi kommer af og til – heldigvis er det, som den sidste ordfører sagde, uhyre sjældent – ud for tilfælde, hvor begge forældre pludselig omkommer ved en ulykke, og da har vi været vidne til de store problemer, det har givet, fordi man ikke har fået

løst problemet og skifteretten sådan set kan gøre, hvad den vil.

En anden ting, som vi også har haft i tanker, er, at når skifteretten sådan kan afgøre, hvad den vil, så har de faddere, som er indskrevet, ingen mulighed for at tilgodese det, skal vi kalde det løfte, som de har givet, at de vil drage omsorg for, at barnet oplæres i den kristne tro. Barnet kan teoretisk blive bortadopteret til en familie, som dagen efter kan melde det ud af folkekirken eller opdrage det i en helt anden tro.

Dette forslag bygger på fuldstændig frivillighed, og det fremgår også meget klart. Der er ingen fadder, som er forpligtet til at blive værge. Hvis man har læst forslaget, står det klart. Det er et tilbud, man får, og tanken er jo – det skal ikke have tilbagevirkende kraft – at man fremover måske kunne tage det lidt mere alvorligt, når man vælger faddere til sine børn. Men der er jo ikke bare tale om faddere, der er også tale om, at man, når barnet bliver navngivet, har mulighed for at skrive nogen ind.

Så blev der sagt, at det ikke kan laves om. Jo vist kan det det. Man kan bare oprette et børnetestamente og skrive, at det skal være anderledes, som årene går.

Det kan godt være, at dette ikke er en fuldkommen løsning, det er det nok langtfra, og jeg kan også godt se, at det er umuligt at få det vedtaget, som det ligger her. Men har vi opnået noget ved det? Det tror jeg vi har, hvis vi begynder at få øjnene op for, at der ligger et problem her. Det er nok kun en meget lille gruppe, det vil komme til at dreje sig om, men hver gang vi kommer til at stå over for et tilfælde, som vi har været vidne til, giver det os anledning til at standse op og sige: kunne alle disse tragedier ikke have været undgået? Jeg tror, at de forældre, der lader deres barn døbe, mener noget med det, og de faddere, der er indskrevet, bør have mulighed for at leve op til det, de har lovet, og som de forhåbentlig også har ment, nemlig at de vil drage omsorg for, at det barn, som forældrene – husk, det er frivilligt – har ønsket opdraget i den kristne tro, også kan blive det.

Jeg håber, at vi i udvalget kan få mulighed for at drøfte disse spørgsmål, og derfor vil jeg trods alt sige tak for behandlingen af lovforslaget.